

tid ſelv været ſtemt for en Veſtbane; det er forekommet mig, at en ſaadan Bane nærmefi pegede paa Ballum, og jeg kan ikke nægte, at det var mit Ønſke, at Jernbanen maatte føres derhen; men da jeg ved denne Sags anden Behandling hørte, hvorledes det meget stærkt blev gjort gjældende, at det var af ſtor Vigtighed, at Fredericia kom til at ligge i ſelve Banenettet, ſaa turde jeg ikke benægte, at denne Anſtueſe havde og kunde have ſin Betydning, og da nu, ſelv om Banen gik til Fredericia, Sydbanen efter det foreliggende Lovforſlag ligeſuldt gik til Vandrup, ſaa at der ikke var nogen Umulighed for, at en Bane ſenere førtes til Ballum, ſaa ſtemte jeg ved anden Behandling for den ſaakaldte Øſtkyſtbane, ſom gaaer fra Kjødſtab til Kjødſtab; ſom allerede antydet, var dette imod mit perſonlige Ønſke. Mellem anden og tredie Behandling blev jeg imidlertid i en Samtale med en Mand, ſom den ærede Indenrigsminiſter ſærligt har fremhævet ſom ſagkyndig i denne Sag, beroliget med Henſyn til Nødvendigheden af, at Fæſtningen Fredericia kom til at ligge i Banenettet, og ved tredie Behandling ſtemte jeg derfor ſaaledes, ſom jeg havde ønſket at ſtemme ved anden Behandling; jeg ſtemte alſaa for den veſtlige Bane, uden at lade mig afholde enten af de alvorlige eller de ſkjæntefulde Ord, ſom ſaldt derimod. Men hvad der førſt og fremmeſt er mig om at gjøre, det er, at vi komme til Endelighed, og at der ud af denne Endelighed kommer en Jernbane. Havde jeg ſiddet paa Rigsdagen i Valdemarernes Tid, havde jeg rimeligviis ſtemt for Anlæget af Landeveie; de havde dengang været en Nødvendighed; nu ſidder jeg paa Rigsdagen i Frederik den 7des Tid og er overbeviſt om, at ligesom Landeveie i hine Dage vare en Nødvendighed, ſaaledes ere Jernbaner det nu; de ere Fremtidsveie, ere ikke alene en fjernere, men ogſaa en nærmere Fremtids Veie; jeg ſtemmer derfor for den Jernbane, om hvilken jeg troer at vide, at derſom den bliver vedtaget, vil den ogſaa blive fuldført. Idet jeg alſaa maa ſlutte mig til, hvad der idag er bleven fremført af den ærede Indenrigsminiſter og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Jeſſen), til hvis Ud-

taeſſer angaaende Folkethingets Stilling til Landſthinget i denne Sag jeg ſærligt ſluttede mig, maa jeg alſaa erklære, at naaget jeg ikke har tabt eller opgivet min Sympathi for den veſtlige Bane, og naaget jeg har den Frygt, at naar man i Nørrejylland gaaer ad Øſtkyſten fra Kjødſtab til Kjødſtab, vil man blive tvungen til ogſaa i Sønderjylland at gaae langs Øſtkyſten fra Kjødſtab til Kjødſtab iſtedenfor, ſom jeg havde ønſket, at føre Banen ad en lettere og nærmere Wei til Ballum, vil jeg dog ſtemme mod ethvert af de fremkomne Endringsforſlag og ubetinget ſtemme for Loven, ſaaledes ſom den nu foreligger vedtaget af Landſthinget. Til de Betænkkeligheder, ſom allerede ere fremhævede ved at foretage nogen Endring i Loven, idet en ſaadan kunde have tilfølg, at den vanſkelig kunde komme ud i rette Tid, ſkal jeg endnu tilføie, at hvis der her i Folkethinget foregaaer nogen Endring, have vi ingen Sikkerhed for, at denne Endring ubetinget kan eller vil blive vedtagen af Landſthinget; vi ere alſaa udsatte for, at et Fællesudvalg kommer til at træde ſammen; men derſom vi ſaa der- efter ville være ſikre paa, at Loven bliver vedtagen i denne Session, ville vi ſaa at ſige være nødt til at ſtemme for den ſaaledes, ſom den kommer til os fra dette Fællesudvalg, vi ville alſaa med andre Ord komme i det Tilfælde, at Banens Retning bliver os octroieret af Fællesudvalget, uden i dette Dieblik at kunne have nogen Anſtueſe om, hvorvidt det, Fællesudvalget maatte komme til, vil være ønſkeligere end det, ſom nu foreligger i Loven, ſaaledes ſom den er kommen fra Landſthinget. Vi kunne ikke vide, hvad et Fællesudvalg muligviis kan forelægge os, vi kunne overhovedet ikke vide, om det da vil være muligt at komme tilende med Sagen, om Fællesudvalget nemlig vil ſamle ſig om Noget, ſom baade Folkethinget og Landſthinget uden videre kunne gaae ind paa. Ogſaa af denne Grund maa jeg tilraade Enhver, der vil Jernbanens Tilendbringelſe, ikke at ſtøle paa mulige Eventualiteter, men i ſelve dette Dieblik at afgjøre Sagen ved at ſtemme imod ethvert af de foreliggende Endringsforſlag, men ubetinget ſtemme for Loven, ſaaledes ſom den nu foreligger.